

आशु

1.340

ASHA ARCHIVES

॥ श्रीगंगामलिकर्णिकायनमः ॥

॥ मणि ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ त्वत्तीरे मणि कर्त्तिके
॥ १ ॥ रोमाशुभ्य मुक्तिप्रदोः ॥ वादंतौ कुरुतः परस्पर
मुभोजंतोः प्रयाणोत्सवे ॥ मङ्गपोमचमो मस्त
हरिणारिणाः श्रोक्तः शिवस्तक्षणे ॥ शुभमथ ॥ रामः ॥
॥ १ ॥

मुलांकनोगरुडगः पीतांबरौ निर्गतः ॥ १ ॥ छंडा
यास्त्रिदशाः पतन्ति निघतं भोगक्षयेने शुभजयि
ते मन्त्रजास्त्रोपि पशवः कीदृशं पतंगादयः ॥ ये
मातमणि कर्त्तिके तव जले मज्जन्ति नि कि ल्वि

॥मणि॥
॥२॥

षाःसायुज्येपिकिरीटकौस्तुभधराशायणाः
सुन्दराः॥२॥काशीधन्यतमाविशुक्लनगरीमाले
कृतागंगयातत्रेयंमणिकणिकासुखकरीशु
क्तिर्हितकिंकरी॥सर्वलोकस्तुलितःसदैववि

॥रामः॥
॥२॥

बुधैःकश्याममंजुंसाणाः॥काशीक्षोणितले
स्थितायुक्ततराःस्वर्गोलिङ्गुःस्वगतः॥३॥गंगा
तीरमवतमं हिमकलितनायिकायुक्तमा
त्रस्यामणिकणिकोत्तमतमायत्रेश्वरोमुक्ति

॥ मणि ॥

॥ ३ ॥

दः देवानामपि दुर्लभं स्थलमिदं पापौघना
शक्षमपूर्वोपाजितं पुण्यपुंजमकं पुण्यैर्जनैः
प्राप्यते ॥ ४ ॥ इत्वांभो निधिमग्रजंतु निवहाते
पां कधंति कृतिमात्वा तद्वि विरिंचिना विरचि

॥ रामः ॥

॥ ३ ॥

तावाराणामीमोसदा ॥ लाकाः ॥ सुखास्तनो
तिलघवोभोगांतपां प्रदाः काशुक्तिपुरीसदा
शिवकरीधर्माथका मो ॥ ५ ॥ एको वेणुधर
रोक्षराक्षधरः श्रीवक्त्रो यो एकः कि

॥ मणि ॥
॥ ४ ॥

लशंकरोविषधरोगं माधरोमाधरः ॥ येमातर्म
णिकर्णिकेतवज्रलेपज्जतिवामानकः रुडावाह
स्योभवंतिवहवास्तेषां वदुत्वं कथं ॥ ॥ ॥ ॥
रणं त्वमंगलकरंदेवैरपि श्लाघ्यते ॥ ॥ ॥ ॥

॥ रामः ॥
॥ ४ ॥

जं सहस्रनयनैर्दुःखं सदा तत्परः ॥ आयांतं सवि
तामहवकिरणैश्चतुर्दशमेत्युत्सवः ॥ पुण्यो मो
दुषगोथवागरुडगः किं मंदिरं यास्यति ॥ ॥ ॥ ॥
ध्याद्वे मणिकर्णिकास्तपनजपुण्यं न धत्तुं क्ष

॥मणि॥ मो॥ देवः शतशतैश्चतुर्मुखस्त्वसुरो वेदार्थदीक्ष
॥५॥ गुरुः॥ योगाभ्यासवलेन चंद्रशिवरत्नसुख
पारंगत॥ त्वत्तीरे प्रकरोति यत्र गुरुं नारायणं
वाशिवं॥ ग॥ कुरु कोऽतिशतैस्त्वपां निधनं प्र

॥रामः॥
॥५॥

चाश्वमेधैफलं॥ तत्सर्वं मणिकर्णिके सप्तपन्न
जेषु एषे प्रविष्टं भवेत्॥ स्नात्वा स्नोत्रमिदं नरप
ठति चेत्संसारपाथो निधिः॥ तीर्त्वा धिक्त्वलवत्
प्रयाति सदन्तं नो मयं ब्रह्मणः॥ २॥ इति श्रीम

मणिः
६

कुंकराचार्यकृतं मणिकर्णिकाष्टोत्रं समा-
प्तः ॥ शुभम् ॥ ॥ रामः ॥ रामः ॥ नारायणायः

रामः
६

आश्विन

1340

ASMA ARCHIVES